

[Robert Pedersen]

har været det bærende i dansk udenrigspolitik i forhold til dette område, har været et vitalt ønske om at sikre og garantere og hjælpe staten Israel, i den udstrækning vi har kunnet gøre det. Vi er og vi har været trofaste over for denne hovedlinje. Det eneste nye er, at det nu kommer frem i erklæringer på mange planer, at man også ønsker, at palæstinenserens rettigheder skal tilgodeses. Det synes jeg er rimeligt, og jeg og mit parti er helt enig med udenrigsministeren også på dette område.

Ellers har det været de afrikanske problemer, som har været genstand for diskussioner i aviserne, og her må vi vel nok også kunne konstatere, at de politiske partier i dette land den længste del af vejen er helt enige. Jeg tror, vi alle er enige om, at det er en lykke, at Afrika i dag er et kontinent, hvor der er meget større selvbestemmelsesret, end der har været tidligere; nye stater er opstået. Jeg tror, vi er enige om at virke for, at der både i Namibia og i Zimbabwe kan komme fredelige løsninger, således at afrikanernes egen stemme og egen styrke kommer med i udformningen af politikken. Jeg tror også, der i denne sal og i det danske folk er stor enighed om, at apartheidpolitikken er en politik i strid med FN-erklæringen og en politik og en holdning i strid med de idealer, som er vores.

Vi ved, at der i øjeblikket ligger en række udtalelser og erklæringer i FN til vedtagelse, herunder en erklæring om et brud på idræts-samarbejdet med Sydafrika. Vi i den socialdemokratiske gruppe har ikke fået oplysninger, som gør, at vi mener, at vi i øjeblikket kan tage stilling, og vi håber, vi kan vente, indtil vi har fået fyldestgørende oplysninger. Så langt er vi enige.

Men desværre kan der jo ske det, at man i udenrigspolitik puster små ting vældig stort op, som nu de forskellige udlægninger af udenrigsministerens udtalelser om vort syn på Angolas anmodning om hjælp fra Cuba. Socialdemokratiet har fuld tillid til udenrigsministerens embedsførelse også i denne sag.

Jeg skal minde om en betragtning af Winston Churchill, der jo havde formuleringsevnen nådegave, en formulering, som dækker denne sag godt. Churchill sagde engang: »I politik skal man snyde sine fjender, i politik kan man blive nødt til at snyde sine egne, men man må aldrig snyde sine allierede.«

Jeg har ikke set én eneste udtalelse fra vore allierede om, at de føler sig snydt af udenrigsminister K. B. Andersens handlinger og udtalelser. Udenrigsministeren har optrådt helt loyalt og solidarisk over for vore samarbejdspartnere i alle forhold, hvilket en enig socialdemokratisk gruppe i høj grad påskønner.

Så vil jeg til sidst sige, at når dansk udenrigspolitik og det danske udenrigsministeriums embedsførelse altså påskønnes, som det er tilfældet, både af venner og ikke-venner, så skyldes det, at vi har en række dygtige og samvittighedsfulde embedsmænd, som yder en stor indsats for at vise Danmarks arbejde udadtil, og at vi også har en udenrigsminister, der med stor flid og dygtighed forvalter de opgaver, der er ham pålagt.

Jørgen Junior (FP):

Ja, man kan som bekendt snyde nogle én gang, men man kan ikke snyde alle hver gang, så jeg er nu nok ikke helt enig i de konklusioner, hr. Robert Pedersen på sådan en hyggelig og venlig måde fremførte heroppefra.

Efter min opfattelse skal Danmark koncentrere sig om at have et godt forhold til og fremfor alt et godt handelssamkvem med alle lande. Vi skal ikke isolere os fra et land som Kina, selv om det prøver at ødelægge vort samfundssystem ved at fremstille størstedelen af den heroin, den vestlige verden plages af. Vi skal ikke isolere os fra Sovjet, fra Cambodja, fra Moçambique og fra alle de andre diktaturer, der behandler deres borgere så menneskeuærdigt, som tilfældet er. Vi skal heller ikke isolere os fra det Sydafrika, der ikke er fejlfrit, men tilbyder sine borgere af alle hudfarver bedre forhold end andre afrikanske lande, endda som regel langt bedre forhold.

At sælge sine venner – for nu at blive i ordsprogene – for at opnå en fordel hos sine fjender, det er at slå sig selv oven i hovedet. Og når Danmarks udenrigsminister støtter, at cubanske tropper tilkaldes for at sikre en sejr til et marxistisk diktaturstyre i en borgerkrig, så er det en forkert og en dum dansk udenrigspolitik. Vi bør i stedet støtte de bestræbelser for en fredelig løsning, der reelt foregår i Rhodesia, i Sydvestafrika og i Sydafri-